

OBRAZY WIERSZEM MALOWANE

Wiesław Prastowski

**OBRAZY
WERSZEM MALOWANE**

2009

Ilustracje
Ewa Gerczuk-Moskaluk

Na okładce obraz Ewy Gerczuk Moskaluk

Zdjęcie na okładce Michał Pawłowicz

Skład:
AD REM Jelenia Góra, tel. 075 75 22215
www.adrem.jgora.pl

Druk:
Drukarnia APLA, Łomnica, tel. 075 71 30 818

© Copyright Wiesław Prastowski

ISBN 978-83-923611-2-1

Nakład 500 egz.

Wydawca:
Stowarzyszenie Jeleniogórski Klub Literacki
w Jeleniej Górze

Moim przyjaciołom z Cieplic,
Basi i Michałowi Pawłowiczom
składam serdeczne podziękowanie
za pomoc w redakcji i przygotowaniu do druku
tego tomiku

MOTTO:

*„Żyjesz tu i teraz. Hic et nunc.
Masz jedno życie, jeden punkt
Co zdążysz zrobić, to zostanie
Choćby ktoś inne mógł mieć zdanie”*

„TRAKTAT MORALNY”, CZESŁAW MIŁOSZ, 1947

**Iwone
dedykuję tomik**

Życie jest podróżą

Zbudowani
z cząstek materii
kosmosu zdarzeń
stworzeni z miłości
zdolni do zła
lub dobra
wierzymy
w dobro
i miłość.

Niewielu
działaniem
zostawi ślad
w pamięci
pokoleń.

Żyjemy
światłem nadziei
prawdy i piękna
w ciepłe bliskich
bezradni
na starość
i kres.

Rysuję każdy dzień

Rysuję każdy dzień
maluję uśmiech
zawieszony w powietrzu
gest wyciągniętej ręki.

Ubarwiam słowa
wciąż się spieszę
chwałę przeżywaną chwilę.

Kiedy pióro odpoczywa
kłębią się myśli
pękających baniek mydlanych.

Wyznanie

Przyglądam się duszy
bardziej niż ciału
spowiednikiem jestem
w świątyni Hipokratesa.

Znam tajemnicę snów
skrywam ją głęboko
odkrywam prawdę
pomiędzy słowami.

Świadomy siły
uczę się pokory
wybieram dobro
karmię nim cierpiących.

Gdy widzę śmierć
ratuję godność
pozwalam odejść
nie gasząc nadziei.

Panie

Wybacz Panie
że do Ciebie
zwracam się wierszami.

Zamiast paciorków różańca
przesuwam palcami
ziarenka słów.

Spragnionym upałem
kwiatom w doniczkach
samarytańskim gestem
daję trochę wody.

Wiem
Jesteś wszędzie
w każdej chwili
na niebie
i na ziemi.

Ale to
czego pragnę
bądź we mnie
sprawiaj
żeby życie było
do wytrzymania.

Łaska wiary

Łaska wiary
to patrzenie
na rzeczywistość
w perspektywie wieczności.

Mamy świadomość
mijających dni
życie wydaje się
krótkie.

Mądrość mówi
bądź prawym
ucz się sztuki życia
godnego umierania.

Miłość

Miłość jest grą
emocji
uskrzydla słowa
poetów
przynosi zapach
wiosny
jest wiatrem
kojącym smutek.

Miłość
nie zna trwogi
można się w niej
schronić od samotności.

Miłość
jest zaborcza
chce mieć
najwięcej być.

Miłość
jest potrzebą duszy
szeptem serca
pragnieniem ciała
radością ludzi.

Miłość
jest muzyką życia
tęsknotą do bliskości
nadzieją zespolenia
ciepłem dobra.

Miłość
jest szukaniem siebie
w drugim człowieku
jest czysta
prawdziwa
nie kłamie
w miłości zbliżamy się
do stwórcy.

Przez Ciebie

Przez Ciebie
na świat patrzę
nie świat widzę
ale Ciebie.

Przymykam oczy
obraz Twój
nie gaśnie
uszy zatykam
słyszę Cię zawsze.

W dotyku rąk
uściskach ramion
zapachu domu
jesteśmy dla siebie

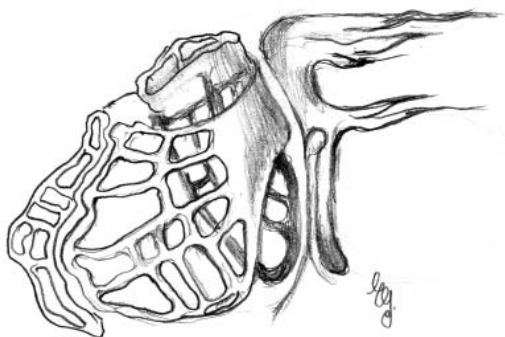
Noc

Noc miodem pachnąca
oczyma gwiazd płonie
ciała ciszę chłoną.

Miłość spełniona
łódką snu
rzeką sytości płynie.

Pijane rozkoszą
minuty nocy
wracają wspomnieniami
byłem Tobą
Ty byłaś mną.

Jesień nad nami
rozpięta pajęczyny
babiego lata
zaplątała w sieci
pajaka czasu.

Pragnienie

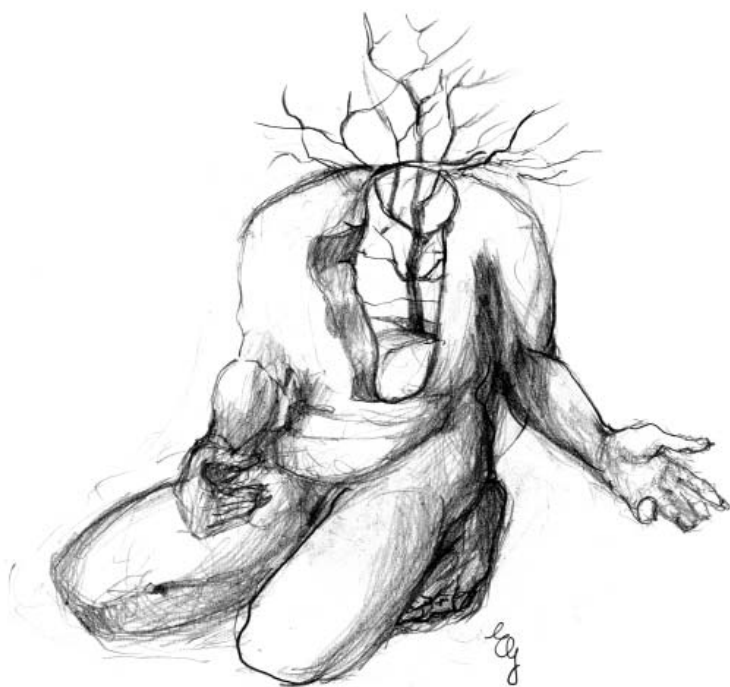
Pragnę bliskości
dotyku dłoni
spojrzeniem za okiem
Twym gonić.

Miłość nie istnieje
sama dla siebie
jest w czasoprzestrzeni
naszych serc.

Pragnę
abyś szukając bezpieczeństwa
wspierała się na moim ramieniu
niech każdy Twój dzień
upływa w zadowoleniu.

Trzeba erotyzm
wypełnić czułością
opierającą się czasowi
aby strumień pożądania
płynął deltą nóg
do spełnienia.

Szczęścia doznawać
w dążeniu
nadziei nie gasić
choć deszcz
okna zalewa
w ogniu kominka
płoną wspomnienia.

Erotyk

Mistycyzm
dotyka erotyzmu
w puklach włosów
w namiętności ust
wypełnieniu Tobą.
Niosę Cię
w pamięci zmysłów
słyszę w szumie
muszli swego ciała.
Widzę w lesie
brzozą wysmukłą
słyszę kroki jeszcze.
Patrzę jak idziesz miedzą
w kłosującym zbożu
oglądam odbicia twarzy
w górskich strumieniach.
Kiedy odpoczywasz
ze słońcem w ramionach
pragnę całować
zamknięte oczy
pieścić ciało
dojrzałość piersi
objęty Tobą zasnąć.

Zamkniemy okiennice

Zamkniemy okiennice
słowami miłości
przemówią ręce
ustami dotkniemy
miejsc intymnych.
Wtuleni w siebie
znajdziemy błogość
w bliskości
strunami pożądania
popłynię melodia namiętności
wypełniająca nasze ciała.
Kiedy spełnienie
dosięgnie szczytu
czas skona
wpadniemy w rozkoszy
wyciągnięte ramiona.
Rozdzwonią się
dzwonki kwiatów na łące
zapachną róże
powoje w ogrodzie
całować będę
wiosnę w Tobie.

Pożądanie

Podnieceni pożądaniem
w pośpiechu
z resztkami wstydu
zdejmujemy ubrania
obnażając ciała
pocałunkami
zamykamy usta
dotykając się
wspomagamy
rozkosz szczytowania
pokonani
zmęczeni
szukamy wytchnienia
w rzekę sytości
odpływamy w sen.

Słowa w pamięci

Tkwią
w pamięci
wspomnienia spotkań
zanurzania się
w morzu pożądania
słyszę jeszcze szelest
opadającej bielizny
ocierającej się
o uda i kolana.

W bibliotece mózgu
przechowuję
tajemnice Twojego ciała
pamiętam
dotyk palców
wspinających się
po stopniach drabiny
rozkoszy.

Pamiętam
miłosne wyznania
piękno anatomii ciała.

Brzozowy zagajnik

W brzozowym zagajniku
w stroju kłopotów
poranka
zbierasz grzyby
wypatrując
w niepokoju traw
kozaków i maślaków.

Do chocieszowskiego domu
przez okna
zaglądają kwiaty
z zielonością pachnącej łąki
młodziaki świerków i sosen.

Przygotowujesz posiłki
pieczesz złowione pstrągi
nakrywasz do stołu
pielęgnujesz ogród dobroci.

Każde z nas
niepewnością jutra oddycha
jesteśmy pewni
i niepewni siebie
chcemy być kimś
będąc sobą.

Czute słowa
dotyk rąk
ciepło kominka
myśli odgadywane
między wierszami
odpędzają chmury zmartwień
piękna jesteś
z siostrami brzożami.

Jesienny wieczór

W zapachu
zdumionych jesienią traw
trwa nasza rozmowa
taka zwyczajna
listopadowa.

To nic
że słońce już nisko
ogród nasz maluje
odlatujące ptaki
zataczają
pożegnalny krąg.

Aby być blisko
pochylamy się
ku sobie
niczym drzewa
targane wiatrem.

Chciałbym Ci dać

Chciałbym Ci dać
schronienie
przed żarem
codzienności
nadziei
w sens trwania.

Obdarować Cię
barwami jesieni
której dojrzałość
nappełni dni
 optymizmem.

Chciałbym Ci dać
radość
stada szpaków
buszujących w winogronach.

Chciałbym Ci dać
lot jaskółki
która na skrzydłach
przyniesie uwielbienie.

Sen

Przychodzisz nocą
idziesz przez łąkę
w księżycowej poświacie
wiatr rozchyła
roziewa sukienkę
przywołujesz
zachęcasz
do zbliżenia
dotykasz
całujesz
niemożliwe
spełnia się.

Zapis

Odpędzam troski
wygładzając dłonią
znaki czasu z twarzy.

Myślę o tym
co będzie
kiedy nogi
nosić przestaną.

W zmęczone dłonie
wezmę stare fotografie
drzwi wspomnieniom otworzę
chwilom zatrzymanym w czasie.

Twoja obecność
Przywoła pamięć zdarzeń
że kiedyś i gdzieś
spotkaliśmy się.

Przeszłości obrazy
ożyją
zniknie teraz
w bliskości przytulenia
spełnią się wspomnienia.

Karuzela

Dzień po dniu
szare świty
błękitne zmierzchy
gorycz
niespełnionych nadziei.

Jesienne odloty ptaków
kwiaty opadające jeszcze
skrzydła
stargane w locie
za oknem
szelest liści.

Na progu
dnia i nocy
wspomnienie bliskich
już dalekich.

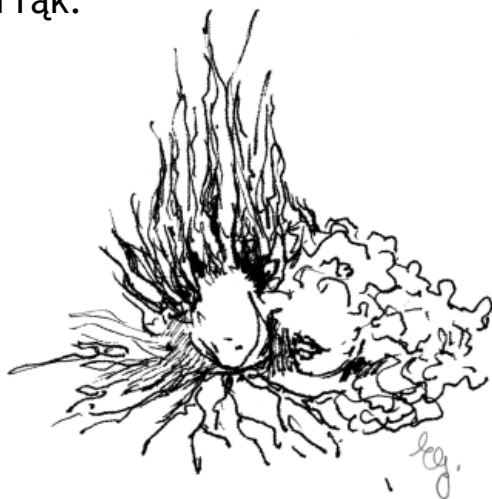
A kiedy idziemy
każdy swoją drogą
na spotkanie losu
krzyżują się
nasze cienie.

W ogrodzie

W ogrodzie
kolorów końca lata
w strumieniu świadomości
smutek przemijania.

Uśmiecham się
do wspomnień
bo są tego warte.

Próbuje Cię przywołać
a ty obok
spragniona dotyku
moich warg i rąk.

Ranek

Ranek
budzi się życie
promienie słońca
rysują obraz ogrodu
ze stadem ptaków
w koronach drzew
wiatr porusza kwiatami
daje pszczołom znak.

Lato dojrzało owocami
spełnionych oczekiwań
przybyło nadziei
ciepła i radości
świat zielonością zapłonął.

Ze wzgórza
przed domem
masyw Śnieżnika mglisty
zamyka horyzont.

Odgłos dzwonu
z kościoła w Niwie
namawia do skupienia
i zastanowienia się
nad sobą.

Góry

Góry Stołowe
kąpiące się w błękicie
słońca strunami światła
budzącym życie
sosnowego lasu
niebem zauroczenia Tobą
lustrem jesteś
w którym się oglądam.
Ze skalnych grzybów
widzę dolinę
srebrzącą się rosą łąkę
majową zieloność traw
gdzie zrywałem kwiaty
myśląc o Tobie
choć byłaś daleko
byłaś blisko.
Nie ma wczoraj
jest tu i teraz
wystarczy ramię
wyciągnąć ku Tobie
objąć Cię
usta zbliżyć
dać coś więcej
bo z serca
nie z ciała.

Zobaczyć siebie

Zielenią otula
chocieszowski las
wierzchołkami drzew
sięga gwiazd
przybliża niebo.

W muzyce ciszy
tańcu liści
szepciech paproci
dojrzałości jarzębin
zrozumieć można
sekret istnienia.

Liście

Dotknięte wiatrem liście
cicho spadają
w wąski strumień
między kamieniami
płyną listkowe tódki
do mojej dłoni.

Ranek nadziei
odpędza lęk jutra
chce się żyć
nie tylko istnieć
w cudzie natury.

Można być

Kochanym
i nie kochanym
próżnym
i uwielbianym
nie lubianym
i niechcianym.

Prawdę o sobie
znajdziemy
w łączeniu przeciwieństw
psyche i soma.

Animus i anima
ciało i dusza
pierwiastek męski i żeński.

Rozdzielone
dążą ku sobie
w zespoleniu
dają przetrwanie.

Nic nie jest proste

Nic nie jest proste
żyjesz
nie chcąc żyć
nie mów nic
nie chcę słuchać
trudnych słów.

Oczy się szklą
świat zagubił się
w deszczu i w mgle.

Daj znać
aby mógł
otulić Cię do snu.

Świat
nie kończy się dziś
życie trwa
dopóki miłość
przenika nas.

Dajemy życie

Dajemy życie
podtrzymujemy istnienie
otrzymujemy
nie spełniane nadzieje.

Między nami
milczenie rozstania
pustynia pragnienia
grzechem jest oddychać
gdy skowyt tęsknoty
słyszeć.

Nie wiem
czy zdążę
oczy nasycić
Twoim widokiem
nim zamknę powieki.

Dotykam pamięcią twarzy
rzeźbionej wiatrem lat
słyszę jak mówisz
tato.

Będzie dobrze

Odchodzę
nowotwór
piekło
strach
bunt
rezygnacja
braku nadziei.

Pogodzenie
przychodzą bliscy
znajomi i przyjaciele
siadają przy łóżku
mówią
będzie dobrze.

Brakuje odwagi
żeby powiedzieć
śmierć jest
częścią życia.

Mój czas

Mój czas
zamknięty we mnie
poczęty w rozkoszy
nocy upojnych rodziców
niewidoczne zegary odliczają.

Żyjemy
nie słysząc ich
śpieszą się lub spóźniają
pomagają szukać prawdy
o naszym istnieniu.

A kiedy pytamy
kogo kochać bardziej
Boga
czy człowieka
kochać Boga
w człowieku.

Na krawędzi

Nie bez nostalgii
myślę o przeszłości
kiedy wyruszam
w sentymentalną podróż
w słowa, gdzie ukryte są myśli.

Przyglądam się sobie
w lustrze czasu
na scenie życia.

To co się zdarzyło
widzę przez pryzmat
wojny
podwójnej okupacji
wyzwolenia
zniewolenia
uczenia się
z porażek i sukcesów.

Nie wszystko umarło
gnane wiatrem lat
na zgliszczach wspomnień
trudno uwierzyć
w swój kres.

Przeszłość

Przeszłość
psychiczna czasoprzestrzeń
wypełniona zdarzeniami
jest naszym domem
z którego wysiedla nas
teraźniejszość.

Domem
zamieszkałym
wspomnieniami
zmaganiem
z przeznaczeniem
kompleksami prowincji
marzeniami o wolności
życiem w zniewolonym kraju
czasu bolesnych wyborów
odtworzenia
tradycji koleżeństwa
godności zawodu lekarza.

Co znaczy być poetą

Spotkania poetów
to uczty osób i słów
poeci piszą wciąż
ten sam wiersz
o niespełnieniu
o kruchości życia
zwątpieniu i nadziei
o starości i przemijaniu
o miłości i jej utracie.

Każdy wiersz
trafia w to samo miejsce
choć mówi o czymś nowym
jest inny w melodii
odmienny w obrazach.

Najważniejsze
poczuć się razem
w głosie kolegi
usłyszeć siebie
nazwać nienazwane
to znaczy być poetą.

Pisanie

Pisanie
jest zapisem
żalu przemijania
ratowaniem się
od zapomnienia.

Jest próbą
ocalenia siebie
ucieczką od nieistnienia
lękiem przed nicością.

Pisanie
jest odkrywaniem
osobowości
dawaniem nadziei
oczekiwaniem
lepszego losu.

Jest cierpieniem
bo w słowach
zawarta jest pamięć przeżyć.

Pisanie oddziela
Teraz od przeszłości
stwarza trwanie
w języku
to co zapisane
staje się nieśmiertelne.

Jest podróżą
w dzieciństwo
zaprawioną nutami
melancholii
spotkaniem
z miejscem urodzenia.

Pisanie jest
zastanawianiem się
nad tym
kim byliśmy
kim jesteśmy.

Pisanie
jest spowiedzią sumienia
próbą rozmowy z Panem
wyraża nierzeczywiste
to co ponadczasowe

Pisanie oddziela
Teraz od przeszłości
stwarza trwanie
w języku
to co zapisane
staje się nieśmiertelne.

Jest podróżą
w dzieciństwo
zaprawioną nutami
melancholii
spotkaniem
z miejscem urodzenia.

Pisanie jest
zastanawianiem się
nad tym
kim byliśmy
kim jesteśmy.

Pisanie
jest spowiedzią sumienia
próbą rozmowy z Panem
wyraża nierzeczywiste
to co ponadczasowe.

Być człowiekiem

Być człowiekiem
to czynić pokój
siał miłość
gdzie nienawiść
wybaczać krzywdy
dawać nadzieję
gdzie zwątpienie
światło
gdzie mrok
radość
gdzie smutek
nie tylko szukać pociechy
pociechę dawać
nie tylko oczekiwać miłości
ale kochać
bowiem dając
otrzymujemy
wybacząc
zyskujemy przebaczenie
umierając
spełniamy przeznaczenie.

Oda do radości

Radości
budzisz do życia
rozświecisz
niechciany smutek
napęlniasz oczy
widokami natury
uczysz pokory
w przeżywaniu chwil.

Jesteś wśród ludzi
sprawiasz
że wiem co mówi wiatr
inaczej widzę
księżyc i gwiazdy.

Radości
pozwalasz odbywać podróż
przez życie
bez ciężaru codzienności
otwierasz na świat
dajesz zmysłami
smakować czas.
Radości
piękna we łzach
przebaczenia i pojednania.

Młodości moja

Młodości moja naiwna
nieznośna
przez ciężar istnienia
przez podróż
do czarnej dziury utopii
niehumanicznych ideologii
narzuconego siłą ustroju.

Dróg prowadzących
do nikąd
w których wspomnienia
są rozmytym obrazem
oglądanym w lustrach pamięci.

Przeżycia falami na brzegu
dotykają stóp
odpływają ze smutkiem
przemijania.

Kąpiel wyobraźni oczyszcza
koi zmysły
ból egzystencjalny
jak cień
idzie za nami
kiedy zapada noc.

Pytania

Z codziennych pytań
zadawanych sobie
większość jest
bez odpowiedzi.

Potrzeba mi
mądrości sowy
naiwności pierwszych ludzi
żarliwej i bez wątpliwości.

Bowiem niedoskonałość
wykonywanych czynności
powoduje konieczność
godzenia się z losem.

Nie wiem jak żyć
aby być w harmonii
ze światem i sobą.

Pierwsze czy drugie?

Uwolnić się
od wspomnień
gorącego piasku
namiętności
wyrzucić z siebie
myśli bolesne.

Zanurzyć się
w ciszy trwania
oczekując tego
co nadejdzie
pod niebem końca lata.

Trud życia to nie tylko
omijanie zagrożeń
ale pokonywanie trudności.

Po wejściu na górę
iść trzeba po jej grzbiecie
nie szukając drogi na skróty.

Pierwsze nie zawsze jest
takie jak drugie
a drugie nie takie jak pierwsze.

Czas jest w nas

Czas jest w nas
w czasoprzestrzeni
podświadomości
rozciągliwy jest
ale rozciągliwością czego ?

Nasze dokonania
istnieją w przemijającej
teraźniejszości
jesteśmy zdolni
do wytwarzania przyszłości
ale przewidywania
są nie pewne.

Nie możemy myśleć o sobie
nie myśląc o tym
co za chwilę nastąpi
co będzie nie wiemy.

Jutro nie daje tego
co dziś chcemy
godzimy się z tym
co tajemnicze
niepokojące.

Mówią do nas

Mówią do nas rzeczy
że są jakie są
niezależnie od działań
innych rzeczy
trwają we wszechświecie.

Natura każe zachowywać się
w taki a nie inny sposób
aby nie utraciły pozycji
do całości rzeczy.

Co sprawia że są tym
czym są
stałyby się czymś innym
niż są.

Kwiaty, krzewy i drzewa
zmartwychwstają wiosną
pozornie umierają jesienią
ptaki umieją latać.

Zdumiewa milczenie kamieni
przemawia do nas wiatr
księżyc i gwiazdy
świty i zmierzchy

Podaj dłoń

Nie potępiaj
pomóż
naprawić błąd
wybacz
naucz
korzystać z mądrego
smakowania życia
niech każdy
idzie swoją drogą
pośród wielu dróg.

Może uwierzy
lepiej czynić dobro
niż zło
pokocha siebie
uszanuje innych
otworzy serce
drzwi domu
będącemu w potrzebie
poda dłoń.

Teatr

Życie

to granie siebie
na scenie w teatrze
jesteśmy tym
kim jesteśmy
istniejemy dzięki
przeszłości.

Teraźniejszość

to mijanie czasu
przeszłość
to zapamiętane słowa
gesty i miny.

Przyszłość to coś

co się jeszcze nie wydarzyło.
nadchodzi.

Jedynie co mamy

to siebie
nigdy w całości
zawsze trochę.

Sztuka życia

Filozofia uczy
przeżywania codzienności
w perspektywie wieczności
mówi jak znosić przemijanie
życie wydaje się krótkie.

Należy spieszyć się powoli
aby zdążyć
być człowiekiem prawym
uczyć się sztuki życia
godnego odchodzenia.

Być filozofem
to być przewodnikiem
umiejącym zagospodarować
wolność
która powinna służyć dobru
wolność
nie może być zagrożeniem
dla drugiego człowieka.

Nadzieja i miłość
nadają życiu sens
umożliwiają przetrwanie
dlatego trzeba
rozpoznać dobro
potem go zapragnąć
i zjednoczyć się z nim
w miłości.

Miłość jest ogniem trwania
spoiwem istnienia
fundamentem cnót
ukazuje porządek doskonałości
poprzez miłość
do drugiego człowieka.

Nie pragniemy żyć wiecznie
nie chcemy umierać
nie godzimy się
z odejściem bliskich
ale trwanie bez końca
jawi się jako wyrok niż dar.

Pytamy o korzenie

Patrzymy na świat
oczyma nauki i metafizyki
pytamy o przyczynę
matematycznych praw.

Cofamy się do planu Boga
myśląc o wszechświecie
dlaczego istnieje
coś niż nic.

Zadając to pytanie
myślimy o przyczynie
tego co jest
pytamy o korzenie
możliwych przyczyn.

Jak zaczął się wszechświat
dlaczego uwięziony
na wieczność jest czas
jaką melodię grają
matematyczne wzory
czyżby muzykę sfer?

Matematyka
to język wszechświata
pośredniczy między
duchem a materią
może jest czymś więcej
bardziej muzyką niż nutami.

Przyroda jest racjonalna
wyraża się matematycznie
trzeba z nią prowadzić dialog
zadawać pytania
oczekiwać odpowiedzi.

Ukształtowała nas ewolucja
dostosowując do środowiska
człowiek przetrwał jako gatunek
mózg zyskał zdolności matematyczne
matematyczność natury
udzieliła się nam.

Matematyka była zawsze
istnieje poza czasem
jeżeli Bóg jest logiką
matematyka to myśli Boga
wszechświat jest wynikiem
jego rachunków.

Nauka i religia

Nauka i religia
sobie nie przeczą
wzajemnie się nie wykluczają
ale nie znajdują się
na tej samej płaszczyźnie.

Nauka bada to
co powtarzalne i ogólne
religia dotyczy tego
co indywidualne i неповtarzalne.

Geniusz i talent
należą do sfery wolności
wolność nieuchronnie
odsyła człowieka do Boga.

Istnieje harmonia
między światem a matematyką
matematyka jest abstrakcyjnym
narzędziem człowieka.
Nauka nie jest w stanie

wyjaśnić tej zgodności
skłania nas do tego
by ze zrozumiałością świata
domyślać się
istnienia stwórczego rozumu.

Jaka jest rzeczywistość
poza abstrakcyjnymi miarami
nauka nie potrafi tego powiedzieć
matematyka bierze
byt rzeczy w nawias.

Nieskończoność jest drogą
do zrozumienia
realności skończonych
bowiem to co skończone
prześlągnięte jest nieskończonością.

Człowiek postępuje
ku nowym horyzontom
które otwierają się przed nim
ale to co nieznanne
zawsze będzie przewyższa
to co odkrywane.

Jest to tajemnica
im bardziej nauka się rozwija
tym bardziej zobowiązuje
samą siebie do skromności.

Nauka nie ma odpowiedzi
na pytania
które sobie stawia
nie może więc zaprzeczyć
istnieniu rzeczywistości
która się wymyka
naukowemu poznaniu.

Porządek nie mógł sam
wyłonić się z chaosu
życie nie jest rezultatem
łańcucha zbiegu przypadków.
Chemią układów ożywionych
rządzą te same prawa
co światem nieożywionym.

Wiedza mówi
ewolucja dokonywała się
poprzez serie nieciągłych
nagłych skoków
postęp techniczny
nie jest dziełem przypadku.

Program genetyczny
istot żywych
można porównywać
z programem komputerów
rodzi się pytanie
dlaczego jeden program
miałby mieć programistę
a drugi nie ?

Właściwości materii są takie
że koniecznością jest życie
prawa jakim poddany jest świat
przymusiły ją do zrodzenia życia.

Świat starego Bruegla

Sztuka starego Bruegla

wzrusza

przeraża

bawi

zadaje pytania.

Jak dużo mieć

i dużo chcieć

ile być

i dawać świadectwo.

Starość wyzwala

ze złudzeń młodości

niespełnionych marzeń.

Rezygnujemy z zamierzeń

dostrzegamy

kruchość zdrowia

godzimy się z najgorszym

ubywa przyjaciół.

Wokół powstaje pustka
istnieje to
co pamiętamy
jest to co poznajemy.
Wydaje się
że jesteśmy uwięzieni
a życie jest w celi śmierci
trzeba być otwartym
na wieczność.

Polska

To miejsce
na mapie świata
gdzie przez wieki
dola i niedola
wolność lub niewola.

W niewoli wolną
być umiała
zroszona krwią
powstańczych zrywów
przetrwiała.

Z ofiar i męstwa
swych dzieci
deptana butami najeźdźców
zachodu i wschodu
cierpienie w wierzbach płaczących
muzyki Chopina schowała.

Wyzwolona z nadzieją trwania
popadła w zniewolenie
płonące serca stoczniovców
rozpality ogień
wolności sierpniowy.

Marsz Solidarności
od Bałtyku do Tatr
sprawił
zmartwychwstała
wolna i niepodległa.

Kresy

Wielu myśli lub myślało,
że wiatr historii zawieje
zasypie piaskiem niepamięci
kresy.

Kresy są
w świadomości Polaków
dopóki istnieją
świadczenia historii
są symbolem męstwa
dla innych mogą być
wyrzutem sumienia
palącym stygmatem wstydu.

Dzieci tych co nocą
przychodzili zabijać sąsiadów
kiedyś staną twarzą w twarz
przed zbrodnią ojców
zechcą rzucić
to haniebne piętno
zejdą z drogi barbarzyństwa.

To będzie zwycięstwo
tych co zginęli
oni są martwi ale nie umarli
żyją w naszej pamięci
leżą pod ziemią kresową
by wyjść kiedyś
pozostać w nas.

Rozproszeni w rozkładzie
są w naszym życiu
w cząstkach otaczającego świata
w ciszy zimowej nocy
w mroku brzasku
w kwiatach i gałęziach drzew.

W drobinach powietrza
promieniach zachodzącego słońca
w rosie i deszczu poranku
w wietrznym szeleście liści.

W niepowstrzymanym życiu
w biegu czasu
do kresu barbarzyństwa
do prawdziwej wolności.

Czas

Mój czas
jest ze mną
daje mi szczęście
i cierpienie.

Niedoceniłem czasu
w młodości
szanuję w starości
odtworza melodię istnienia.

My śniegowe kule
toczymy się przez życie
pustkę dni
otulamy przeszłością.

Ciągle gdzieś nas niesie
obrastając doświadczeniem
ulegamy złudzeniom
że nasz czas
nie ma końca.

Śpieszmy się
on biegnie
czujemy jego oddech
za plecami.

W sekwencji zdarzeń
zanurzonych w czasie
w melancholii dni
w niepewności jutra.

Mój czas zatrzyma się
kiedy przeszłość
teraźniejszość i przyszłość
staną się jednością.

Mamo

Od Ciebie wiem
jak ratować od niepamięci
podróże w chmurach
w pogoni
za uciekającym horyzontem.

Jak odczuwać
radość
ulotnych motyli myśli
jak cieszyć się
wiosną
na płonącej
kwitami łące
jak mądrze
przejść przez życie
żyjąc zwyczajnie.

Zamieniać klęski w zwycięstwa

Gdybym mógł
zetrzeć gąbką czasu
z tablicy świadomości
to co zmarnowałem
w przeszłości.

Zapisać się
do innej szkoły życia
gdzie uczono by
prawdziwego alfabetu
może wybrałbym
inną drogę.

Ćwiczyłbym
radować się
codziennością
rozumieć sens istnienia.

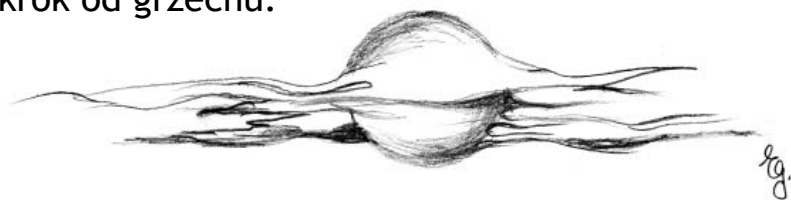
Myślę o życiu
trzeba zmieniać klęski
w zwycięstwa
nie wiele czasu zostało.

Jeszcze niedawno

Jeszcze niedawno
rozpalaliśmy ogniska marzeń
paliliśmy zbutwiałe
liście wspomnień.

Bezradnie patrzyliśmy
na gałęzie myśli
płonące w ogniu namiętności
trzymając głowę w chmurach
stapaliśmy we mgle.

Tylko Ty
rzeczywista
z uśmiechem Mony Lisy
w noc
co nadejdzie
moje usta
o krok od grzechu.

Zmierzch

Zmierzch
koniec zdarzeń dnia
cisza
zawieszona pajęczynach
babiego lata
i zapach liści.

Ty i Ja
świat zatoczył krąg
jest inaczej
chce się żyć.

Patrzę na Ciebie
proszę
pomóż mi być
Tym oczekiwanym.

Nie wiesz
co powiedzieć
dokuczliwy chłód zmierzchu
Sonatę Księżycową
wiatr w kominie gra.

Kobiety

Kobietę zakrywa jakąś tajemnica
męskiego niepokoju
pochylania się mężczyzn
nad tym źródłem życia.

Ideologie
religie
systemy etyczne
kobiet się nie imają.

Dają natchnienie
przedłużają istnienie
irytują lub oburzają
wzbudzają podziw
inteligencją i urodą
fascynują i zachwycają.

Prawdziwe kobiety
miłości nie sprzedają
nie oszukują
na wadze uczuć
dają dobrą wagę.

Deszczowe preludium

Mgły i wiatr
nastrój wieczoru
w naszym domu
po szybach spływają
nuty deszczowego preludium.

Ożywają wspomnienia
pod uderzeniami kropli
w białe i czarne klawisze
klawiatury fortepianu.

Szukałem Apollińskiego ładu
umiaru i harmonii
dionizyjskiego życia
bez norm i granic
szukałem optymizmu.

Zrozumiałem
nie można uciec
od siebie.

Piasek przeznaczenia

W egoizmie dni
nie oczekując już niczego
odchodzimy w niepamięć
zabierając ze sobą
dramat starości
tajemnicę przemijania
nieuchronność śmierci.

Wędrujemy po linii
nagiej prawdy
i banału pocieszenia
usuwamy spod nóg ciernie
zwodzeni pozorami
że może się uda
coś naprawić.

Nie można uniknąć
bólów chorób i śmierci
zasypywania piaskiem
przeznaczenia
pogodzeni z porządkiem rzeczy
chcemy pozostać
w ludzkiej pamięci.

Pożądanie pożądania

Boso iść po trawie
biec po jodłowym lesie
nad głową słyszeć
lecące ptaki
leżąc odczuwać
przyływ i odpływ pożądania.

Pierwszy krok
do spełnienia
poddąć się pożądaniu
poznać jego siłę
kiedy się rozpali
powstrzymać się
przyjrzeć się spustoszeniu
jakie powoduje
tęsknota za nim.

Zdobyć umiejętność
włączania się w jego nurt
w poczuciu wolności
rozkoszy
uroku chwili.

Pożądanie balansuje
pomiędzy radością życia
jego pełnią
lub brakiem
poczuciem samotności
pustki egzystencjalnej.

Pożądanie jest drogą
do bliskości
jest mistycznym doznaniem
tajemnicą zjednoczenia
z drugim człowiekiem.

Libido jest energią życiową
siłą budującą człowieka
napędza do życia
ale jest igraniem z ogniem.

Istotą pożądania nie jest
erotyczne doznanie
będące namiastką
naszych pragnień
ale samo pożądanie
pożądania.

1. Życie jest podróżą
2. Rysuję każdy dzień
3. Wyznanie
4. Panie
5. Łaska wiary
6. Miłość
7. Przez Ciebie
8. Noc
9. Pragnienie
10. Erotyk
11. Zamkniemy okiennice
12. Pożądanie
13. Słowa w pamięci
14. Brzozowy zagajnik
15. Jesienny wieczór
16. Chciałbym Ci dać
17. Sen
18. Zapis
19. Karuzela
20. W ogrodzie
21. Ranek
22. Góry
23. Zobaczyć siebie
24. Liście
25. Można być
26. Nic nie jest proste
27. Dajemy życie
28. Będzie dobrze

29. Mój czas
30. Na krawędzi
31. Przeszłość
32. Co znaczy być poetą
33. Pisanie
34. Być człowiekiem
35. Oda do radości
36. Młodości moja
37. Pytania
38. Pierwsze czy drugie?
39. Czas jest w nas
40. Mówią do nas
41. Podaj dłoń
42. Teatr
43. Sztuka życia
44. Pytamy o korzenie
45. Nauka i religia
46. Świat starego Bruegla
47. Polska
48. Kresy
49. Czas
50. Mamo
51. Zamieniać klęski w zwycięstwa
52. Jeszcze niedawno
53. Zmierzch
54. Kobiety
55. Deszczowe preludium
56. Piasek przeznaczenia
57. Pożądanie pożądania